

STRAŽARSKI

VESTNIK

Številka #026 • A.D. MMXXVI • Stražarski vestnik je BREZPLAČEN VESTNIK za vse prave ljubitelje naše Slovenije. Bog z vami!

BREZ SVETEGA ZAKONA NI NARODA

Eden največjih razlogov za današnji razpad družbe je razpad družine. In eden glavnih razlogov za razpad družine je to, da je zakon izgubil svojo težo, svetost in pomen. Današnji človek bi rad imel ljubezen brez zvestobe, skupno življenje brez zaveze, otroke brez žrtve in družino brez dolžnosti. Rezultat tega pa je kaos.

Preveč mladih danes živi skupaj leta in leta brez prave zaveze. Fant in punca si ustvarjata neko navidezno skupnost, a brez trdnega temelja. Vse stoji na občutkih, privlačnosti in trenutnem ujetju. Dokler gre, gre. Ko pride kriza, preizkušnja, utrujenost, varanje, bolezen ali izguba privlačnosti, se vse začne rušiti. In ker ni bilo prave zaveze, tudi ni prave moči, da bi se stvar ohranila. Tako dobimo razbite odnose, zapuščene žene, samohrane matere, otroke brez očeta in generacije, ki rastejo brez varnosti, reda in notranje trdnosti.

To ni naključje. To je sad družbe, ki je zavrnila vrednote. Ko odnos ni več razumljen kot sveta in trajna vez, ampak kot nekaj začasnega, dokler človeku ustreza, potem družina ne more obstati. In ko družina ne obstane, tudi narod ne more biti zdrav. Razbita družina rodi razbito družbo.

Katoliški pogled je pri tem jassen, strog in zdrav. Fant in punca nista poklicana, da deset let preizkušata, ali jima bo šlo. Poklicana sta, da resno stopita drug pred drugega, pred družino in pred Boga. Mož reče ženi: ti boš moja žena. Žena sprejme moža. Oba pred Bogom obljubita večno zvestobo. Oče pripelje svojo hčer pred oltar in jo izroči možu, ki pred Bogom obljubi, da jo bo ljubil, varoval in zanjo skrbel. Tako nas-

Današnji človek bi rad imel ljubezen brez zvestobe, skupno življenje brez zaveze, otroke brez žrtve in družino brez dolžnosti. Rezultat tega pa je kaos. Stražarji se borimo za zdravo družbo. Pridružite se nam!

tane zakon. Tako nastane družina. Tako nastane red.

In prav ta red je tisto, kar danes manjka. Katoliški zakon ni samo romantična obljuba. Je sveta zaveza. Ko je enkrat dana pred Bogom, velja. Drži do smrti. Ni igra, ni poskus, ni začasen dogovor. Je obljuba, ki stoji tudi takrat, ko pridejo težave. In težave vedno pridejo. Toda tam, kjer je zakon sklenjen pred Bogom, tam nista več samo moški in ženska sama proti svetu. Tam je nad njima tudi Božji blagoslov, pomoč in milost, da premagata to, česar sama ne bi zmogla. Prav zato katoliški zakon ni samo strožji od sodobnih odnosov, ampak je tudi močnejši.

Tukaj se vidi prava razlika med katoliško družbo in družbo brez temelja. Kjer je zakon svet, tam je manj razdrtih družin. Kjer je zvestoba dolžnost, tam je manj zapuščenih žena in otrok. Kjer oče ostane oče in mati ostane mati, tam

otroci ne rastejo v zmedi, ampak v redu. Tam je manj travm, manj praznine, manj notranjega razkroja. Tam družba diha bolj zdravo.

Ni naključje, da v tradicionalnih katoliških skupnostih, posebej tam, kjer ljudje živijo vero resno in hodijo k tradicionalni latinski maši, pogosto vidimo več trdnih družin, več otrok, več duhovnih poklicev in več notranjega reda. Tam vera ni dodatek k življenju, ampak temelj življenja. In kjer je temelj zdrav, je bolj zdrava tudi celotna skupnost.

Slovenska družba bo zdrava samo takrat, ko bo spet razumela, da družina ni zasebni projekt dveh ljudi, ampak temelj naroda. Potrebujemo moške, ki bodo zvesti. Potrebujemo žene, ki bodo spoštovane. Potrebujemo očete, ki bodo prevzeli odgovornost. Potrebujemo matere, ki bodo imele častno mesto. Potrebujemo zakon, ki ne bo igra, ampak zaveza.

Brez svetega zakona ni trdne družine. Brez trdne družine ni zdrave družbe. In brez zdrave družbe ni prihodnosti za slovenski narod. (BV)

STRAŽARSKI
TWEET TEDNA

»Stranka Straža. Ignorirana in zasmehovana. To je edina stranka v Sloveniji, ki Slovenca in Slovenko postavlja na 1. mesto. Edina proslovenska stranka. Ljudje pa se smejiijo njihovi veri, pogumu in predvsem urejenemu videzu. To zadnje sploh. Ker videz je za večino vse.«

@PoletniDan

Spremljajte nas tudi na
Twitterju (X-u), zasledite kanal »Stranka
Straža - Katoliška narodna stranka«

PREPOZNAJ
BOLANO DRUŽBO
... IN POSTANI
STRAŽAR!

ZAKAJ SO UBILI IVANA KRAMBERGERJA?

Zgodovina je polna atentatov na politike katolike ali kristjane nasploh. Najbolj znan primer je vsekakor atentat na ameriškega predsednika Kennedyja, ta je bil eden redkih katoliških predsednikov v sicer prosto-zidarski tvorbi ZDA. V svojem predsedovanju je stopil na kar nekaj žuljev, bil je pa zadnji ameriški predsednik, ki je nekako enako podpisal tako arabske države, še posebej Egipt in na drugi strani Izrael. Vsi kasnejši predsedniki so bili povsem spodkopani z neomajno podporo Tel Avivu.

Svojo vero do Jezusa Kristusa sta izpovedovala tudi dobrotnik iz Negove Ivan Kramberger in prav tako ameriški politik Huey Long, ki je kar nekaj desetletij pred Kennedyem, izpričeval željo po miru in nevpletanju v tuje zadeve.

V minulih dneh je bila obletnica umora Ivana Krambergerja, ta je padel pod streli; tako uradna verzija, malce pijanega atentatorja. To je bilo 7. junija 1992, in to pred katoliško cerkvijo v Jurovskem Dolu.

Matej 5,9: Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi.

Kot katoliki, moramo zavračati vse, kar je povezano z orožjem in ubijanjem. Naša dolžnost je slediti nauku našega Gospoda Jezusa Kristusa. Njegove kritične besede glede vojn in nasilja, imajo globlji pomen. Namreč, če ni vojn, če ni potrebe kupovati in prodajati orožje, preostaneta le razumevanje in razvoj.

Slovenija je dosedaj vlagala nekaj manj kot 2 odstotka v orožje in vojaško opremo. Po zahtevi ameriškega predsednika (kateremu politiko diktirajo delničarji orožarske industrije), moramo obrambni proračun dvigniti na najmanj 4 odstotke. Skoraj neverjetno je, da si predsednik slovenske vlade, ni upal nič povedati na omenjeni dvig, saj ameriški predsednik ni naš predsednik.

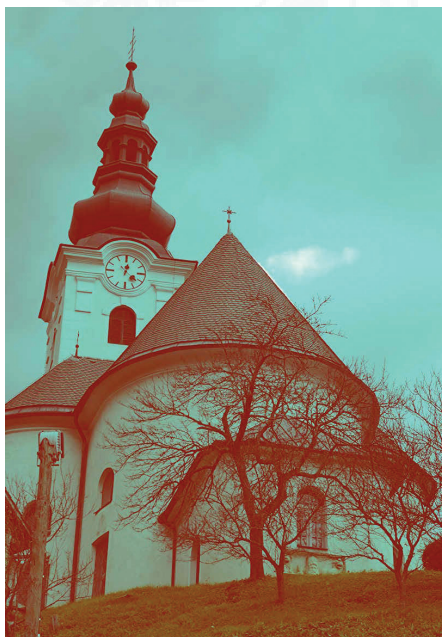
Najhuje se ta klečeplaznost kaže v t.i. argumentih, da je Slovenija del Nata in da mora slediti njegovi politiki. Ob tem, pa se zamolči dejstvo, da bi naj bil ta pakt, predvsem obrambni in ne k vojnem hujskaški. Tako so ga nam tudi prodali na referendumu, vse skupaj je podobno tisti zgodbi o žabi v vreli vodi. Žabo se da v vodo normalne temperature, nato se temperatura počasi dviga do vrelišča in žaba se v njej skuha, ne da bi odskočila. Analogija je enaka, vstopiš v pakt pod pogoji, ki se z leti menjajo in na koncu v njem ostaneš.

Ivan Kramberger, kako nekomu prepričati 20% v parlamentu

Zakaj in kako je Slovenija izgubila suverenost

Zelo pomembno je dogajanje ob osamosvajanju leta 1991. Namreč osamosvojitve je bila le delna. Politiki v tistem času, niso govorili da zmoremo sami, da bomo razvili svojo zgodbo, da se moramo samozavestno podati v prihodnost. Ne, politiki so govorili: gremo ven iz YU, vstopili bomo v Evropsko Unijo, ne rabimo jugoslovanske vojske, mi bomo šli

Luciferjeve sluge sovražijo politike, ki izražajo vero v Jezusa

v Nato, tolarji so začasni, potem bomo šli na evre. Vsako osamosvojitveno dejanje je vodilo v novo podjarmljanje. Slovenija je tudi zato, tako neizrazita v svojem razvoju, saj samostojnosti nikoli niti nismo izživel. Pomembno pa je še dogajanje povezano z umorom Ivana Krambergerja.

Kaj imata skupnega Ivan Kramberger in Huey Long ali Leta nevarnega življenja za politike, ki jim je mar za majhnega človeka

Krambergerja so nekateri imeli za posebnega, spet drugi, pa so v njem videli skorajda mesijo, ki bo v ključnih časih, poskrbel za majhnega slovenskega človeka. Vsak politik ve, kako težko je dobiti 20 odstotkov glasov, ampak njemu, je to v kratkem času, uspelo. Ivanove besede, izrečene v zametku državnosti, da bo Slovencem še težko, da hudi časi še niso prišli, da bo ogromno tovarn propadlo, da bo tako ogromno revežev, kot tudi bogatašev in da se skratka v Sloveniji ne bosta cedila med in mleko, odzvanjajo s preroškim nabojem.

V tistem času, nobeden v slovenski politiki, še najmanj pa, recimo jim, veliki kalibri, niso opozarjali na pasti, ki mogoče čakajo na samostojno Slovenijo. Obratno, nekateri so pač celo živeli v iluziji, da bo naša država druga Švica. Pogojno rečeno, levi in desni top politiki so vsi izhajali iz Sistema. Nekateri manj, drugi bolj, ampak Kramberger je bil človek ljudstva.

V Sloveniji ni nihče tako zamajal politični sistem kot ga je Ivan, na videz preprost, skoraj kmečki človek, pa ne v slabšalnem smislu besede. Imel je neizmerno pronicljivost in kot da je imel okoli sebe antene, ki so mu govorile, kaj si ljudje želijo slišati. Čeprav ljudi večkrat omalovažujejo, torej da množica ne ve dosti, da je vodljiva, pa ne moremo reči, da ji primanjkuje zavest o tem, kaj je prav in kaj ne. Ljudje so občutljivi na nepravilnost in nanjo reagirajo.

Umor Krambergerja, pa pustimo teorije, ki govorijo, da je v ozadju stala zarota proti njemu, je velik madež na slovenski državi. Kot neka slaba karma, saj se je ubilo, realno edinega človeka, ki bi lahko, komaj rojeni državi, prinesel neko drugo, boljše paradigmo. Po njegovi smrti so izginile barve in pestrost v slovenski politiki, Sistem je ponovno,

z novim sedlom, osedlal starega konja in odjahal v sončni zahod.

Pravijo, Kramberger ne bi bil izvoljen, s tem se lahko strinjamo, toda Kramberger je imel 20 odstotkov ljudi in z njimi, bi še kako vplival na bodočnost Slovenije. Ne on sam, temveč z ljudmi, ki so čutili enako kot on. Bogata oligarhija in plutokracija takšnih »wild card« politikov ne mara, ker ne more na njih vplivati.

Huey Long, nevaren, ker ni hotel vojne z Nemčijo

Dne 10. septembra 1935 je pod streli atentatorja Carla Weissa (atentator na Lee Harvey Oswald je bil Rubenstein), umrl Huey Long, kandidat za ameriškega predsednika.

Tudi Long je bil zelo pronicljiv, živopisen in temperamenten. Nenehno je v svoji politični karieri zastopal težnjo, da izboljša življenje majhnemu ameriškemu človeku. Temu je vse podrejal, tako kot guverner države Louisiane, kot tudi senator. Kot guverner je zgradil 13.000 milj cestnega omrežja, otrokom je dal brezplačne učbenike, zgradil medicinsko šolo in na vseh področjih izboljšal življenje povprečnega človeka v tej zvezni državi. Ljudje so ga močno vzljubili in postal je v bistvu nedotakljiv za ostalo politično konkurenco.

Do tu vse lepo in prav, ko pa je napovedal kandidato za ameriškega predsednika je trčil ob, že zelo močno, korporativno Ameriko. Naftna industrija je bila nadzorovana s strani vse-mogočnega Standard Oil-a, katerega nasledniki, podjetja kot so Shell, Texaco, BP, Mobil še danes krojijo naftno industrijo. Long je hotel omejiti vpliv tega naftnega kartelnega kompleksa, ki je bil takrat v lasti oligarha Rockefellerja.

Čeprav se danes Roosevelt v naših šolskih učbenikih omenja kot nek izjemen politik, ki je z novo gospodarsko politiko potegnil Ameriko iz recesije, pa se zamolči, da je imel Huey Long daleč bolj pravičen program poimenovan Razdelimo naše bogastvo (Share our Wealth).

Huey Long, kako nekomu preprečiti mir z Nemčijo

Svet bi lahko bil boljši

Naše šole in učbeniki tudi iz Winston Churchilla delajo strašno sposobnega politika, zamolčijo pa njegovo sodelovanje pri ubijanju treh milijonov bengalskih Indijcev, njegove besede namenjene Indijcem: »Naj stradajo od lakote«, se ravno ne citirajo. Bil je tudi sovražno nastrojen do Palestincev, delavskega razreda, imel pa je tudi osebno korist od sodelovanja z naftnimi giganti BP in Shell.

Vso zgodovino pisje je izredno prizanesljivo do ameriških in britanskih politikov, kar le dokazuje skoraj mitske razsežnosti njihove indoktrinacije nad našimi življenji, kjer jim pridejo prav tudi hollywoodski filmi, glasba, televizija in socialna omrežja.

Če Longa ne bi pokosile kroglice, bi bila danes Amerika vse kaj drugega kot je, dežela plutokracije in demokracije na papirju. Long je hotel omejiti osebno bogastvo posameznika na 50 milijonov dolarjev, letni zaslužek posameznika ne bi smel biti višji od milijona dolarjev, vsaka družina bi naj letno prejela 2.000 dolarjev, visoke šole bi bile brezplačne, pokojnina za vse starejše od 60 let, 30 urni delovnik, 4 tedenski dopust in kontrolirane cene v trgovinah.

Seveda, ZDA so bile že pod kontrolo tistih, ki svojega bogastva niso hoteli deliti z navadnimi državljani.

Kot tak je postal Huey Long najbolj nevaren državljan ZDA. Roosevelt je bil človek Sistema, leta 1935 se je ameriška oligarhija že začela oboroževati, tudi naftna industrija je zavohala profit, pa še nekaj... Huey Long bi lahko, za razliko od Roosevelta, ostal nevtralen v 2.svetovni vojni. Ankete so bile še leta 1940 v prid večini Američanov, ki so bili proti vstopu v vojno.

Vsaka vojna služi bankirjem in bogatašem za nadaljnje bogatenje, seveda pa je vojne potrebno »prodati« ljudem, da mislijo da se »morajo« zgoditi za njihov blagor in »branjenje« demokracije.

Sliši se nekam znano, ne. Kramberger in Long sta bila politika, ki sta imela prvo v mislih navadnega človeka, to pa je tem, novodobnim politikom-managerjem, nevarno. Enega so odstranili namerno, drugega pa ... našega, naj bi ubil nekdo sam, brez zarote v ozadju. Tako vsaj pravijo.

Če se vrnemo na začetek tega zapisa, oba nista marala vojne, oba sta si želela mir, oba sta bila proti orožju. Oba je orožje ubilo. (ASF)

»MOŠKI MORA ZAPUŠČATI DOM IN SE BORITI V RESNIČNEM SVETU«

V ponedeljek, 15.6.2026, je predsednik stranke Straža Alen Koman premierno pripravil Live tudi za Facebook sledilce, le-tega pa je predvajal tudi na svojem YT kanalu (Scutum Fidei) in X-u.

Tema tokratnega videa je bila »Moški mora zapuščati dom in se boriti v resničnem svetu«, s čimer je predsednik želel povedati, da se mora moški boriti izven doma, ne za tipkovnico ali, kar je še slabše, da se sploh ne bori. V svojem dobro uro trajajočem videu je podal veliko koristnih nasvetov za vse, ki jim je mar za Slovenijo, med drugim je povedal tudi to, da se Stražarji ne borimo proti sistemu, ki je pred nami, ampak za to, kar je za nami. Torej za naše otroke, za naše družine, za našo kulturo, za našo deželo, za našo vero, za pot, ki nam

jo le-ta kaže. Video si lahko ogledate na omenjenih kanalih, toplo pa (se) priporočamo, da zasledite kanal, oddate Like in kaj pokomentirate (četudi se s čem ne strinjate) ... (RO)

PRIZORI IZ PARADE DEMONOV

Ko smo prispeli na Kongresni trg, nas je najprej presenetila »prijetna« raznolikost zbranega občinstva. Zdelo se je, da so se na istem prostoru združile skupine, ki se sicer redko srečujejo ali pa se sploh ne bi smele srečevati. Med množico je bilo opaziti veliko mladoletnih deklet, katerih oblačila so z očitno samozavestjo sledila sodobnim načelom čim večje izpostavljenosti telesa; kratke mini kiklice so bile skoraj tako pogoste kot zastave in transparenti. Kamor koli je segel pogled, so se med obiskovalci gibali ljudje v najrazličnejših, pogosto zelo skopih opravih, kot da bi bila zadržanost relikt nekega manj razsvetljenega časa.

Številni obrazi in jeziki so pričali o »uspešnem« multikulturalizmu; delež priseljencev iz oddaljenih delov sveta je bil opazno večji, kot smo ga bili vajeni ob drugih dogodkih. Nekoliko ob strani, skriti na dnu stopnic v tunel pod parkom, je manjša skupina domnevno brezdomcev izvajala svoje vsakodnevne rituale. Dva izmed njih sta si z natančnostjo laboratorijskih tehnikov na razgrnjenem časopisu s pomočjo britvice pripravljala drobne bele črte praškaste snovi.

Smeh malih otrok je našo pozornost usmeril nazaj v park k igralom. Nedaleč stran od rituala se je odvijal še posebej nenavaden prizor. Moški, oblečen v razkošno »žensko« opravo, je skupini majhnih otrok s predanostjo izkušene ga pedagoga bral pravljico. Otroci so sedeli v polkrogu in poslušali, odrasli pa so prizor spremljali z odobravajočimi nasmehi. V vsej tej mešanici glasbe, barv, sloganov in razgaljenih teles, med katerimi so nekatera kazala tudi znake samopoškodovanja, je deloval kot nekakšen simbol nove družbe, skrbno umeščen med ostale »atrakcije« večera.

Berlin v času Weimarske republike

Nad prizoriščem se je medtem razprostiral gost, sladkast vonj marihuanne, ki je mehčal robove prizora in različne elemente množice povezoval v enotno, grozljivo celoto. Zdelo se je, da vsak prizor dopolnjuje drugega in da

je vsak delček te nenavadne predstave natančno tam, kjer naj bi bil, za največje norčevanje iz zdravega razuma. K splošnemu občutku urejene sodobnosti je prispeval tudi glasbeni program; večer je »polepšala« skupina z zanimivim poimenovanjem »Smrt bogu in otrokom« s skladbo »Ljubljana je Berlin«, katere ritmi so se razlivali čez trg in privabljali množico. V tistem trenutku je bilo težko presoditi, ali človek opazuje praznovanje, družbeni eksperiment ali zgolj lo-

gično posledico sveta, ki je red in kreposti zavrnil kot star kos oblačila. Ko smo se odpravljali domov, nam je rojila po glavi misel: Ljubljana je morda res Berlin. Berlin iz časa Weimarske republike. (PK)

VAŠA KRITIKA!

»Ni prostora za simpatizerje z nacizmom, Stranka Straža - Katoliška narodna stranka, ne na ljubljanskih ulicah, ne v ljubljanskih lokalih. Straža slavi Rupnika, ki je z nacisti 29. junija 1944 marširal po Kongresnem trgu. Na Dan državnosti, 25. junija, kanijo proslaviti svojo neonaci-radiikalno katoliškost s pohodom po ljubljanskih ulicah, zvečer pa bi se družili v Pizzeria Foculus, kjer so jim potrdili rezervacijo, ne vedoč, za kakšno skupino gre. Govorila sem z lastnico, rezervacijo so odpovedali, Stražarji pa še kar insistirajo, saj da jim povsod odklanjajo rezervacijo.

Bravo vsem restavracijam in picerijam, ki jim odklanjate prostor! Ljubljana je antifašistična!« Sanja Fidler

NAŠ ODGOVOR:

Spoštovana Sanja,

od kdaj si »nekdo« jemlje pravico, da pokliče in poizveduje o naši rezervaciji? Kako si drznete? Mar veste, da je zalezovanje, stalking, nadlegovanje kaznivo? Kako bi se vi počutili, če bi se naročili v lepotni studio, nekdo pa pokliče in reče: »Odpovejte ji tretma, njej ne more pomagati niti plastična operacija.«

Hja, vsak ima svoje želje in svoje poglede. Pogledi Stražarjev so pač taki, da se borimo za Slovenijo in za Slovence,

za naš slovenski rod, črtimo in preziramo pa komuniste in Žide, ki so nam in našim otrokom ukradli prihodnost. Če vi tega ne vidite, Stražarji to vidimo. Ko boste to skapirali, nam boste hvaležni. Če ne boste nikoli, pač ne boste, vedite pa, da ni vse zlato, kar se sveti.

Ljubljana ni le antifašistična, Ljubljana je komunistična. In pro-židovska. Saj vidite, da ljubljanskim veljakom skorpumpirana sodišča odpuščajo 28-milijonske dolgove. Veste, da bi lahko s tem denarjem zgradili preko 100 hiš za Slovence. Ste še vedno mnenja, da smo mi proti Slovincem? Prepoznavajte pravo zlo te družbe. In to nismo mi ...

Vaši Stražarji